

мой въ сердца та ѿмъ, ѿ ще да ги напишемъ въ мысли теймъ:

17 Послѣ говори: ѿ не щемъ да помѣнемъ веке грѣховѣ те ѿмъ ѿ беззаконїа та ѿмъ.

18 Я гдѣто (быва) прощенїе на грѣховѣ те, тамъ не трѣбъва веке приношенїе за нѣхъ.

19 Понѣже прочее ѿмаме дерзновѣнїе, братїе, да влѣзиме во святилище то съ кръвь та 'Исуса Христа,

20 Презъ новыятъ ѿ живыятъ пѣтъ, който ѣ ѿновенъ въкрѣпленъ намъ чрезъ заветъ та, сирѣчь чрезъ ѿсто то свое тѣло,

21 И (понѣже ѿмаме) свлеченника великаго (който настоѣтельствъва) надъ Бжїатъ дѣмъ:

22 Да пристѣпаме (при него) съ чїсто сердце ѿ съ несовершенна вѣра, като ѿчїстиме дшѣ те си ѿ зла та совѣсть: ѿ като ѿзмѣеме тѣлесъ та си съ чїста вода:

23 Да дѣржиме непоколебимъ исповѣданїе то на-наша та надѣжда: (защото ѣ вѣренъ ѿный, който ни ѣ далъ ѿвѣщанїа та:)

24 И да помышляваме єдинъ за другїго, за да се подшраваме въ любовь та ѿ съ добри те дѣла,

25 И да не ѿставаме ѿвѣщо то наше сокиранїе, каквѣто ѿматъ ѿбѣчай нѣкои, но да

повсждаваме єдинъ другїго: ѿ толко повече, колкото глѣдате че се приближава дѣнь (сѣднѣй).

26 Защото, ако согрѣшаваме само произволнъ послѣ като сме познали ѿстина та, не ѿстава веке жѣртва за грѣховѣ те:

27 Но (предстой) страшно нѣкое ѿжиданїе сѣдѣ, ѿ нѣростенъ ѿгнь, който ще да поиде протївницы те.

28 Ако се ѿречѣше нѣкой ѿ законатъ Моисеовъ, при двѣма ѿли трѣма свидѣтели безъ милость ѿмїраше.

29 Кѣлко по голѣмо мшенїе, мыслите, ще да прїиме ѿный, който потѣпкова сына Бжїа, ѿ кръвь та на заветатъ, съ коѣто ѣ ѿсвещенъ, за нечїста мнї, ѿ който ѿкорѣва дѣхатъ на-благодать та;

30 Защото знаеме ѿногова, който ѣ рекъ: мене (се пада) да ѿмжстимъ, азъ ще заплашимъ, говори Гдѣ, ѿ пакъ: Гдѣ ще да сѣди свой те людїе.

31 Страшно ѣ да впадне нѣкой въ рѣще те на-Бга живѣгъ.

32 Воспомѣнѣвайте пѣрвы те днї вѣши, въ който като се просвѣтїхте, претерпѣхте великъ подвигъ на-страданїа та:

33 Понѣже нѣкога сами вѣ